

[Oluf Pedersen.]

Landets Pengevæsen, og hvis man fortsætter den Forøgelse af Seddelmængden, som man er inde i, er det givet, at man kan risikere at faa et ødelagt Pengevæsen. Jeg mener ikke, at man løser dette Problem blot gennem en Kronesækning, men man skal sørge for at faa sammenfaldende Pristal og at faa ændret Forholdet saaledes, at man ikke faar en Stigning i Detailpriserne, selv om man skal have en Stigning i de Priser, Producenterne faar, og det er muligt at faa en saadan; men det er givet, at den Politik, som man er inde i i Dag gennem Krisefonden, hvor man prøver paa at øge Seddelmængden, medfører Fare for, at Pengevæsenet brænder sammen.

Hvad angaar den Overenskomst, der skal sluttes her, var det dog naturligt, at man, naar der skal ske en Indløsning, ogsaa tog Hensyn til det Ansvar, som Nationalbanken har for den Krise, der er skabt, en Krise, der har voldt saa store Vanskeligheder, at Banken i Virkeligheden har misbrugt sin Stilling og ikke fortjener at faa noget for sine Aktiver. Jeg tror ikke, man kan sige, at det er Politikerne alene, der har Skyld i Krisen, og jeg vil have Lov til at sige, at det er underligt, at Handelsministeren, naar man har sluttet en saadan Overenskomst, staar op og siger, at nu er man ved at lave en Opgørelse over Aktiverne i Nationalbanken. Det havde været naturligt, om man havde lavet den, inden man sluttede Overenskomst om en ganske bestemt Pris.

Endelig vil jeg sige med Hensyn til Styrelsesformen, at man gør her, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har kredset om, Forsøg paa at lave en Statsbank, som Privatkapitalens Folk bliver Herre over gennem Repræsentantskabet. Dette er efter min Opfattelse urimeligt, selv om det kan have det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens store Kærlighed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er saa ivrig for, at Bestemmelsen i Landmandsbank-Loven af 1928 om Salg af Bankens Aktier skal opfyldes, er det mærkeligt, at det ærede Medlem ikke er lige saa ivrig efter at opfylde det Løfte, der blev givet i Ændringsforslagets § 12, hvorefter der skulde skaffes Dækning derigennem, at de velhavende her i Landet skulde betale de 176 Mill. Kr.,

som der vist var Tale om. Det er noget, som det ærede Medlem ikke interesserer sig særlig for, men skal det ene Løfte opfyldes, saa skal det andet vel ogsaa opfyldes, og naar Landmandsbanken nu ikke maa indtjene nogle af de Penge, som den har kostet Staten, maa man altsaa se at lade de velhavende her i Landet betale dem. Det maa dog være en ganske rimelig Politik.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Der staar i den gældende Lovs § 12:

„Det paahviler Finansministeren ved den ordinære Rigsdagssamlings Begyndelse ... at forelægge for Rigsdagen Lovforslag angaaende Tilvejebringelse af særlige Indtægter til Forrentning og Afdrag af det Statslaan, der optages til Dækning af de med denne Lov forbundne Udgifter.“

Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen hentydede til med de Bemærkninger, han gjorde. (*Hans Nielsen:* Læs Betænkningen). Ja, Betænkningen; jeg antager, men det har jeg naturligvis ikke haft Tid til at se efter, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen mener Folketingsbetænkningen, men derefter er Forslaget jo gaaet over til Landstinget, og derefter er det, hvis det ærede Medlem vil se, hvorledes dets Vandring har været, gaaet tilbage til Folketinget og vedtaget her i den Skikkelse, Landstinget havde givet det, og § 12 i Loven har den Affattelse, som jeg siger, saa jeg forstaar ikke rigtig, hvad det er, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen mener ikke er opfyldt; jeg tror, man skal læse lidt længere frem. Saadan kan det jo gaa her i Verden, naar det lettere Artilleri møder; men naar de svære Mørsere kører frem, saa sker der jo aldrig noget forkert.

Handelsministeren (Hauge): Jeg har kun nogle faa Bemærkninger at gøre til det, der nu sidst er fremført.

Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, at jeg ikke kan svare anderledes, end jeg har svaret paa Spørgsmaalet om, hvorledes man skal forstaa Bestemmelsen i § 4 med Hensyn til Ministerens Godkendelse af Valget af Repræsentantskabets 15 Medlemmer. Der staar for det første:

„Disse Medlemmer, der ikke maa have Sæde i Rigsdagen, vælges af det